

AT YARIŞI

RÜZGAR GİBİ GEÇENLER-22

İNANÇ... İSTİKRAR... ZİRVE: KAFKASLI

2004 YILI TİGEM KARACABEY TARIM İŞLETMESİ ANGAJMANLI TAY SATIŞLARINDA REMAZAN KAYA, AZİMTAY'I TAM 160 MİLYAR LİRA ÖDEYEREK ALDI. O AZİMTAY 14 YARIŞ KOŞUP, MAİDEN GİTTİ. KAYA'NIN, BAŞKA ALICISI OLMADIĞI İÇİN 51 MİLYAR LİRAYA SATIN ALDIĞI KAFKASLI İŞE BİR EFSANE OLDU. BOŞUNA "AT KOŞAR, BAHT KAZANIR" DEMEMİŞLER

SPOR ARENA

Reşat KÖSTEM

ŞAMPİYON Arap atlarımız konuşmaya başlayınca, Kafkaslı ilk akla gelen isimlerdendir. Çünkü günümüzdeki yarışseverlerinin çoğu, onun hipodromlarda izleyip, başarılarına tanık oldular. Bu değerlendirmeyi başkalarından dinledikleri ile değil, kendi görüşleri ile yaptılar. Hani "gezmek mi okumak mı, görmek mi duymak mı" diye irdeleriz ya... Onu "**İyi attı...**" ya da "**Doğru... O da şampiyondu**" diye geçiştirmek haksızlık olur. Söz Kafkaslı'dan açılınca yarış performansı kadar, koştuğu yarış sayısı, kazandığı ikramiye, hatta "hor kullanıldığı" gibi konular da gündeme gelir, çeşitli yorumlar yapılır ama özne Kafkaslı olunca, "**her şeyden azade**" ona şampiyon denilir.

Gerçi bu yazı, sadece Kafkaslı'nın öyküsü olmayacak. Onunla birlikte, atlara ve

atçılığa gönül vermiş Anadolu insanlarının inançlarını, hedeflerini, cesaretlerini sizlerle paylaşacağız. Yarış ve yetiştiriciliğimize katkılarını konuşacağız. İşte bu nedenlerle Kafkaslı, bizce bir şampiyondan çok daha fazlasıydı. Gözünüzün önüne bir dik üçgen getirin. İki dik kenarın kesiştiği noktada **Remazan Kaya**, uzun kenarının (hipotenüs) uçlarında da Kafkaslı ve **Selim Kaya**.

Bu ailenin atçılık dünyasındaki diğer bireylerini de üçgenin istediğiniz yerine koyun. Var sayalım ki, Kafkaslı yoktu... **Kaya Ailesi** atçılığımızda bu denli etkili olur muydu? **Remazan Kaya** ufkunu böylesine genişletip, "uluslararası atçı olmak" hayali peşinde koşar, yurt içi ve yurt dışında yaklaşık 1000 atın sahibi olur muydu? Beğeniriz, beğenmeyiz, eleştiririz. O için başka yönü... Bu aileden çıkan at sahipleri ni, yetiştirici, jockeyler, nalbant, at bakıcıları

ve hara çalışanlarını yadsıyamayız.

Kafkaslı olmasa, **Selim Kaya**'yı şampiyon jockey olarak alkışlar mıydık? Bunu kendisi anlatsın:

- Beni sahalara tekrar döndüren, at üzerinde olmamı, kupalar kaldırmamı sağlayan Kafkaslı'dır. Kafkaslı'dan önce ve sonram var. **Selim Kaya**'nın jockeyliği bitmişti. Kafa olarak da başka sebeplerden dolayı da. Remazan Ağabeyim, o dönemler aldığı atların bir kısmını İzmir'e götürdü. Ben sahada değildim. Mehmet (Kaya) ile konuşuyoruz, ona atları sordum:

- Nasıllar yeni taylar, hangisi iyi?

- Kafkaslı usta at gibi, çok başka!

Martta atlar İstanbul'a geldi. Ben de atları görmek için İstanbul'a geldim. **Mehmet, 'Kafkaslı'** dedi ya, merak ediyorum. Çalıştırmak istedim. Üzerine çıktım, sahaya adım attık. Olamaz böyle bir şey, **'Ya Rabbim! Ne**

58

SPOR ARENA

EYLÜL 2021

AT YARIŞI

bu böyle! dediğimi hatırlıyorum. Onunla ilk tanışmamız böyle oldu. Kafa olarak bırakmışım mesleği. Ona binmek için 50 gün spor yaptım. 52'nci gün, 56 kilo ile at üzerindeydim. Kafkaslı; sahada kalmama, tekrar at üzerinde olmama vesile oldu. Çok mükemmel koşular kazandık, iyi işlere imza attık, kupalar kaldırdık, yarışseverin yüzünü güldürdük. Kısacası, tarihe geçtik.

KAFKASLI ÖNCESİ VE SONRASI

Kaya Ailesi için atçılığın miladı elbette ki Kafkaslı değil... Şanlıurfa kökenli bu aile için çok daha öncesi var. **Remazan Kaya**, "Dedelerimin zamanından beri Şanlıurfa'da atçılıkla uğraşıyoruz. Dedemin atları vardı, köyler arası at yarışları olur, başka bir köye gelin giderken, gelin alınırken insanlar atlarla eşlik edermiş. Durumu iyi olan herkesin Şanlıurfa'da atı vardır. Uğur getirdiğine inanılır."

Güneydoğudaki yerel yarışlar zaman içinde gelişip, şehirlerarası olarak düzenlenmeye başlayınca, aile adına bu geleneği **Remazan Kaya** sürdürür:

"Ben Urfa'da okula giderken atlarımız vardı. Hem okula gidiyor, hem at biniyorduk. O zaman kilomuz da müsaitti. Malatya'da, Elazığ, Diyarbakır ve Şanlıurfa'da mahalli yarışlar oluyordu. Buralarda mahalli yarışlara katıldım. At sevgimiz olduğu için devam ettik."

Sadece Remazan Kaya için değil, ailenin

diğer bireyleri için de Kafkaslı'dan öncesi ve sonrası var. Ailenin öncesiyle ilgili bilgileri, **Remazan Kaya**'nın oğlu **Ahmet Kaya**'dan öğreniyoruz:

"Dedem Ahmet Kaya, büyük dedem Abdullah Kaya... Aile önceleri, dedemle birlikte atçılık yapıyor. 2000'li yıllarda herkes büyüyüp, iş gücü sahibi olduğu için keseler ayrılmaya başlıyor."

Sonraki yıllarda sadece atlar ayrılıyor, insanlar değil. Aile bireylerinin her biri, için ucundan tutarak adeta bir aile şirketi oluşturuyorlar. Atların ilk sahipleri olarak; **Ahmet Kaya**'nın yanı sıra, **Remazan Kaya**'nın amcası **Ş. Mehmet Kaya**'yı, kardeşleri **Mustafa Kaya** ve **Hasan Kaya**'yı görüyoruz.

İLK ADIMLAR VE GÜLERCE'LERİN ATLARI

Selim Kaya, ilk atlarının 1983 yılında **Ahmet Kaya** adına koşmaya başlayan Şimşek 149 olduğunu söylüyor. Demek ki Kafkaslı'dan tam 22 yıl önce... Kaya 6 ve Küçüktunca'nın annesi Cavidan, Fındık VII'nin annesi Senem 11 yarış yetiştiricilikteki Kaya Ekürisi'nin ilk adımları diyebiliriz.

Bunların arasında en akılda kalan isim, 1988 doğumlu Küçüktunca. 3 yaşında yarış hayatına başlayıp, C grubundan terfilerle 1993'te A grubuna çıktı ve 1998 sonuna kadar koştu. Kafkaslı için **"Böyle bir at, 6 yıl sahada kalıp 127 yarış koşar mı"** diye hep konuşuruz ya, "bire bir örnek değil

YARIŞSEVERLER KAFKASLI'YI, SADECE ŞAMPİYON BİR SAFKAN OLDUĞU İÇİN DEĞİL, VERDİĞİ GÜVENDEN DOLAYI DA SEVİYORLARDI. "KAFKASLI BUGÜN, NASIL KOŞACAK" DİYE DÜŞÜNMEZDİNİZ. BİLİRDİNİZ Kİ SONUNA KADAR MÜCADELE EDECEK. KAYBETTİĞİ KOŞULardan SONRA BİLE "HELAL OLSUN" DİYE PİSTLERDEN UĞURLANDIĞI YARIŞLAR OLMUŞTUR. KAFKASLI'DAN SONRA ŞAMPİYONLAR GELDİ VE YENİLERİ DE GELECEK AMA ONUN YERİ BAŞKA.

ama" Küçüktunca 8 yılda 178 yarış koşmuş. Kaya Ekürisinin rekoru da bu değil. Fındık.7, 1992-98 arası yedi yıllık süreçte 214 yarış... **Remazan Kaya** sanki Kafkaslı için ön hazırlıklar yapıyor...

Başlangıç hayli sıradan... **Remazan Kaya**, sahada varlığını hissettirdiği, tanınırlığını arttırdığı günleri "Rahmetli Yavuz Gülerce'nin atları bana şanslı geldi" diyerek anlatıyor. Şans getiren atların ilki Börühan. Bu safkan, 1996-97 ve 98 yıllarında Gülerce Ekürisi adına start aldığı 43 koşuda 7 birincilik elde etti.

Kazandığı yarışlar arasında en üst düzey mücadele olarak şartlı 5 koşuyu gösterebiliriz. Safkanın performansı, Yavuzhan, Çaş gibi şampiyon atlar koşan Gülerce Ekürisi'nin beklentilerini karşılayacak düzeyde değildi.

Sorunları nedeniyle daha başarılı olacağına inanılmadığı için de, sembolik bir bedelle satışa çıkarıldı ve **Remazan Kaya** satın aldı. Yeni sahiplerindeki ilk sezonunda; G1 Veliefendi Koşusu'nun yanı sıra

AT YARIŞI

ikisi G2 ve ikisi G3 olmak üzere 11 koşu kazandı. Ağakaraca ile Odin'in at başı bitirdiği G1 Cumhuriyet Koşusu'nu burun ucu ile 3. tamamladı. Koşusu'nun yanı sıra ekürisinin Cumhuriyet Koşusu şanssızlıkları da burada başladı diyebiliriz. Börühan, pistlerdeki 4. yılında inanılmaz bir performansla ulaştı. Safkan kadar; **Remazan, Ömer ve Selim Kaya** kardeşlerin de bu "ortaklaşa" başarıları konuşuluyorlardı. 2000 yılı başlarında 2 G3 koşuda plase oldu ve sezon ortasında yarış yaşamını noktaladı.

Yavuz Gülerce'den satın alınan ikinci at, Özgün-Neame 39 orijinli Yavuzca'ydı. Özgün'ün Yavuzca'dan bir yıl önce yarış yaşamına başlayan yavrusu Yelhan'ı da Gülerce Ekürisi almıştı. Anne Neame 39; Dinçerbey, Don Juan, Evren I, Halid gibi yavrularıyla Özgün kadar ünlüydü desek abartmış olmayız. Böyle pedigriye sahip bir safkandan elbette ki beklentiler de yüksek olacaktı. 1998'de yarış yaşamına başlayan Yavuzca, ertesi yıl B grubundan yola devam etmek zorunda kalmış ve 2001 yılı ortalarına kadar 45 kez start alıp, 11 koşu kazanmıştı. Bu performans sayısal olarak belki doyurucuydu ama içinde hiçbir önemli koşu barındırmıyordu. Sonraki 13 ay ise koşu kazanamadan tam bir hayal kırıklığı ile geçmişti. Bundan sonrasını **Remazan Kaya**'dan dinleyelim:

- Gülerce Ekürisi Yavuzca'yı satışa çıkar-

mıştı. O zamanın parasıyla 85 milyara Yavuzca'yı satın aldım. Özgün-Neame.39 gibi iyi bir kan hattına sahipti ancak performansı çok iyi değildi. Şartlı 3 koşularda bile bir şey yapmadığı oluyordu. Fakat ben aldıktan sonra grup yarışları kazanmaya başladı.

Yavuzca **Remazan Kaya**'da, yarış performansını göreceli olarak yükseltmemiş ama sınıf değiştirmiş gibi koşmaya başladı. G2 YKK Koşusu ve iki kez G3 23 Nisan koşularını kazandı. Remazan Kaya'da koştuğu 4. yarış olan 2001 yılı G1 Cumhuriyet Koşusu'nu Ağakaraca'ya 1,5 boy farkla kaybetti. G1 Kanuni Sultan Süleyman Koşusu'nda da yine 2. oldu. Yavuzca için kısa bir not: Bu safkan da 149 yarış koşup, haraya gitti.

AH BU JOKEYLER...

Bu sahanın öncelikli "**günah keçileri**" jokeylerdir. Olumsuz ya da bizim işimize gelmeyen durum ve sonuçlarda, sektörün bütün paydaşlarıyla birlikte, eleştirilerini onlara çeviririz. Hele, hele kardeş ya da akraba jokeyler aynı koşuda at binerlerse, vay ki geçilene. Bunu en çok yaşayanlar da **Kaya** kardeşlerdi. Ailenin 1988 yılında **Ali Kaya** ile başlayan jokeylik serüveni, **Selim, Hasan, Beşir, Ömer ve Mehmet** ile devam etti. **Ali Kaya** 1988 yılında 35 kez at binip, 1 yarış kazandı. O da **Ömer Kaya** gibi, hayatını yarış uğruna kaybeden jokeylerden.

Kaya kardeşler, aynı koşuda kendi atları-

SELİM KAYA İLE
KAFKASLI MÜTHİŞ BİR İKLİ OLUŞTURDULAR.
İSTATİSTİKLER DE BUNU SÖYLÜYOR...
KAFKASLI'NIN KOŞTUĞU 127 YARIŞIN 114'Ü,
64 BİRİNCİLİĞİN 59'U SELİM KAYA İLE. BAZI
KOŞULARDA CEZALI OLDUĞU İÇİN BİNEMEDİ. BİR
SAFKANLA, ÇOĞU ÜST DÜZEY OLMAK ÜZERE, 59
KOŞU KAZANMAK...
BU ANCAK AT VE JOKEYİN KUSURSUZ UYUMU VE
BİRBİRLERİNE OLAN GÜVENİYLE
GERÇEKLEŞEBİLİR.

nın

yanı sıra başka ekürilerin atlarına da biniyorlar, ya da onların atlarına da başka jokeyler biniyor. Kazanan da suçlu, kaybeden de. Komplo teorileri ile uğraşanlar, koşan safkanlara odaklanacaklarına, jokeylerin kan bağları, aralarındaki arkadaşlık gibi konulara kafa patlatırlar. Sanki dürüst jokeylik için, meslektaşlarıyla kanlı bıçaklı olmak gerek. Bizim jokeyler koşu içindeki "**öldürücü**" faulleri acaba bunun için mi yapıyorlar? Sadece yarışseverler değil, sektördeki her grup, neredeyse her koşu sonrası, "**akullara zarar**" senaryolar üretiyorlar. İletişim olanaklarının kısıtlı olduğu yıllarda, at yarışlarını meraklılarından dinleyenler için, burada "**müthiş**" dalavereler dönüyordu.

Bu arada ilginç bir şey oldu... 2002 yılı Cumhuriyet Koşusu'nu, Yavuzca'yı burun ucu ile geçen Tamerinoğlu kazandı. Favori Tamerinoğlu'na **Selim Kaya**, Yavuzca'ya da **Mehmet Kaya** biniyordu. Özetle, **Selim Kaya** ailesinin atını (Yavuzca) potada geçerek, bir başka eküriye, o günkü para birimiyle

AT YARIŞI

250 milyar lira ikramiye kazandırırken, **Kaya Ekürisi**'nin kazancı 100 milyar lira oldu. Buna **Selim Kaya**'nın 25 milyar lira olan jokey montunu eklerseniz, Kaya Ailesi'nin toplam kazancı 125 milyar. Bu tutar, Tamerinoğlu'nun jokey montu düşülmüş birincilik ikramiyesinden 100 milyar lira daha az. Yavuzca koşuyu kazanıp, **Selim Kaya** Tamerinoğlu ile kaybetse...

TMOK SELİM KAYA'YI ONURLANDIRDI

Böyle bir hesabı biz kendi aramızda hiç yapmadık. Medyada haber oldu mu, doğrusu onu da anımsamıyorum. Bir süre sonra **Çetin (Mete) Ağabey** büyük bir heyecanla gelip, Türkiye Millî Olimpiyat Komitesi'nin **Selim Kaya**'ya bu yarış nedeniyle 2002 yılı Sportif Davranış Dalı Büyük Ödülü vereceğini söyledi. Bu atçılık dünyası için önemli bir prestij ve hepimiz adına da büyük bir mutluluktu.

Remazan Kaya yarış pistlerinde yükselen grafiğine paralel olarak, devlet haralarının kadro fazlası ve angajmanlı tay satışlarından iddialı safkanlar almaya başladı. Örneğin 2003 yılında, Bodrum-Mencule. 44 orijinli, Antepli'nin ana-baba kardeşi İzbirakan... Anne Mencule.44'ün tüm erkek yavruları koşu kazanmayı başarmış ve aralarında Demirkır'dan olan Didim gibi de bir isim var. Büyük umutlarla alınan İzbirakan, beklentileri karşılayamadı.

ALICISI OLMAYAN AT...

2004 yılı TİGEM Karacabey Tarım İşletmesi angajmanlı tay satışlarında **Remazan Kaya** ve o gün satışlara katılmak için pey yatıran diğer 55 alıcının akıllarında kim bilir hangi safkanlar vardı... **Remazan Kaya** satışın en pahalı 2. tayı olan Azimtay'ı 160 milyar liraya aldı. 166 milyara **Engin Sezen**'de kalan Acartay'ın artırımına da katıldı. Sıra satışlardaki tek Caş temsilcisi olan Kafkaslı'ya gelmişti.

Remazan Kaya:

"Kafkaslı daha pahalıya gider diye önce onun ihalesine girmek istemedim ama ayağında problem olduğu duyurulunca kimse fiyat vermedi."

Gerçekten de Uludağ Üniversitesi Veteriner Fakültesi'nin Kafkaslı için düzenlediği sayfalarca raporu, satış komisyonunun görevlisi okuyor, okuyor bir türlü bitmiyordu.

Hani, insanın içinden **"bunun ayağının biri de acaba protez mi"** diye gidip, bakmak geçiyor...

Gerçi o yıl Karacabey'den gelen tayların kusurları vardı ama Kafkaslı'nın sorunları çok daha önemli ve koşmasına engel olacak kadar önemliydi. **Remazan Kaya:**

"Bunu bile, bile satışı 40 milyar lira ile açtım. Koşamazsam, aygır yaparım diye düşünüyordum."

Tay satışıydı ama **Remazan Kaya**'nın dışında fiyat veren yok... Komisyon kısa bir görüşme yaptıktan sonra, satışların "unu-

SELİM KAYA, KAFKASLI İLE ARALARINDAKİ BAĞI ŞÖYLE ANLATIYOR:
"KAFKASLI İLE BİRBİRİMİZİ TAMAMLİYORUZ. O BİR ŞAMPİYON VE ŞAMPİYONLAR HEP İLGİ VE SEVGİ İSTER, YALNIZLIĞI SEVMEZLER. BİR ARA HASTALANIP, ÜÇ GÜN BURAYA GELEMEDİM. GELDİĞİMDE ONU ÖPÜP "NASILSIN OĞLUM?" DEDİM. BENİ YANAĞIMDAN ISIRDI. 'NERELERDESİN!' DER GİBYDİ."

tulmaz" tellalı **Yaşar Esin**'in anonsu duyuldu:

"Bu tayımızın muhammen (karar verilen) bedeli 50 milyar liradır. Var mı talip?"

Remazan Kaya "51 milyar" dedi yine ses yok.

Böylece Kafkaslı onda kaldı. Boşuna **"At koşar, baht kazanır"** dememişler. 160 milyarlık Azimtay 14 yarış koşup, maiden gitti. Acartay da Kafkaslı'ya rakip oldu ama onu hiç geçemedi.

Remazan Kaya vakit kaybetmeden Kafkaslı'nın tedavisine başladıklarını söylüyor:

"Tedavi edilirken acı hissetmedi. At tedavide acı hissetmezse iyi koşar. Hafif antrenmanlar yaptırıp, taylarını birbirleriyle yarıştırdıyordum. Hep Kafkaslı kazanıyordu. Zaten orada kendisini gösterdi."

Tedavisine olumlu yanıt veren Kafkaslı, 2005 yılı İstanbul yarış sezonun ilk günü, 13 tayın start aldığı maiden koşu birinciliği ile yarış yaşamına başladı. İlk 3 yarışını kazanan safkan, o yıl 21 yarış koşup, 12 birincilik, 5 ikincilik, 2 üçüncülük, 1 dördüncülük elde etti.

AT YARIŞI

KAFKASLI'YA EN ÇOK SELİM KAYA BİNDİ. SELİM, KAFKASLI'NIN HUYUNU DAHA İYİ BİLİYOR. KAFKASLI'NIN NEYİ NİYE YAPTIĞINI BİLİYOR. 'ŞUNU YAPARSAM KIZMAZ. BUNA KIZAR' DİYEBİLİYOR. SELİM ONUN HEM ÇALIŞTIRICISI HEM BAKICISI. SELİM'İN GELMEDİĞİ GÜNLER ONU ÇALIŞTIRAN JOKEYLERE KIZAR, HUYSUZLUK YAPARDI.

Birincilikleri arasında G1 Çanakkale Zaferi, G2 Kazım Karabekir ve Aziziye, G3 Satvet, Saim Önhon, Baba Kuruş, Oğuz ve sezon sonu Adana'daki isimsiz koşu yer alıyordu. 43 gün içinde, G3 Satvet ve Saim Önhon ile G1 Çanakkale koşuları birincilikleriyle adeta güç gösterisi yapıyordu. Kazandığı 8 grup koşunun yanı sıra, G2 TİGEM Koşusu'nda Ömer Kaya'nın bindiği ekürisi Güncanhan'a, G1 Hatay Koşusu'nda daha önce geçtiği Babasanca'ya burun farklarıyla geçildi. Selim Kaya bir söyleşisinde, Hatay Koşusu'nu kendi hatasıyla kaybettiklerini de söylemişti.

KAFKASLI, SELİM VE REMAZAN KAYA

Selim Kaya ile Kafkaslı müthiş bir ikili oluşturdular. İstatistikler de bunu söylüyor... 127 yarışın 114'ü, 64 birinciliğin 59'u Selim Kaya ile. Bazı koşularda bazı olduğu için binemedi. Bir safkanla, çoğu üst düzey olmak üzere, 59 koşu kazanmak... Bu ancak at ve jokeyin kusursuz uyumu ve birbirlerine olan güveniyle gerçekleşebilir.

- Kafkaslı ile birbirimizi tamamlıyoruz. Aramızda duygusal bir bağ var. Kafkaslı bir şampiyon ve şampiyonlar hep ilgi ve sevgi ister, yalnızlığı sevmeyiz. Bir ara hastalanıp, üç gün buraya gelemedim. Geldiğimde onu öpüp "Nasılın oğlum?" dedim. Beni yanağımdan ısırdı. "Nerelerdesin!" der gibiydi.

Bu safkanla en mutlu olduğu ve üzülmediği yarışlar sorulunca:

"Önce kötü olanla başlayalım... En üzülmediğim Gelibolu ile kazandığım Cumhuriyet Koşusu. Kafkaslı o gün sahada kaldı. Kupa töreni için tribüne çıktığımızda, piste araba gelmiş, Kafkaslı'yı götürüyorlardı. At öyle bir hırçınlaşmıştı ki, beni aradığını hissettim. Start öncesi her zaman arkadaşlarla konuşur, şakalaşırım. O gün yapmadım. Çünkü sesimi tanıyıp, beni başka bir atın üzerinde görünce üzüleceğini biliyordum. Kafkaslı ile en mutlu olduğu koşunun, hiç geçilmeyen "Efsane Safkan" Turbo'yu 2.'lik-

te bıraktığı 2009 yılı G1 Tarım ve Orman Bakanlığı Koşusu olduğunu söylüyor.

Bunları sadece Selim söylemiyor. Remazan Kaya da aynı görüşte:

- Ona genellikle Selim, Mehmet ve Ömer bindi. En çok Selim. Selim, Kafkaslı'nın huyunu daha iyi biliyor. Kafkaslı'nın neyi niye yaptığını biliyor. "Şunu yaparsam kızmaz. Buna kızar" diyebiliyor. Selim onun hem çalıştırıcısı hem de bakıcısı. Selim'in gelmediği günler onu çalıştıran jokeylere

kızdığı oluyor. Mehmet'le Ömer'e de huysuzluk yapıyor."

Halis Karataş da bir röportajında, en çok binmek istediği atın Kafkaslı olduğunu söylemişti:

- Meslek hayatımda görmediğim türden iyi bir safkandı. Koşuş şekli, mücadeleciliği çok keyif veriyordu. Binmesem de onunla çok yarıştım. Herhalde geçildiği yarışların çoğunda benim bindiğim safkanlara geçilmiştir. Beni de çok geçti. Özellikle Uçanbey'le koştuğumuz zamanlar."

Kafkaslı'nın parlak başlangıcı, Remazan Kaya'nın TİGEM'in angajmanı ve kadro fazlası satışlarından daha çok tay almasını tetiklemiş gözüküyor. 2005 yılı satışlarında Caş-Necme. 32 orijinali Zigana'ya 240 bin TYL ödedi. 2 yaşındaki doru erkek tay, o yıl Karacabay satışlarının en pahalı

ismiydi. Aynı yıl, Karzel, Hicran ve Akkapan da angajmanlı satışlardan daha düşük bedellerle aldığı taylardı. Remazan Kaya'nın genellikle ikinci sınıf taylar alıp, onlardan "Kafkaslı Mucizesi" beklediğini söyleyenler var ama yanılıyorlar. İnandığı atlara yüksek bedeller ödemekten çekinmediğinin onlarca örneğini görebiliriz. Kafkaslı'yı ucuz alması Remazan Kaya'nın cimriliğinden değil, başka alıcı çıkmamasından kaynaklandı. Yıllar içinde yaşadığı deneyimler, iyi atın ille de yüksek bedeller ödenerek alınmayacağını ona da öğrettiğini sonra anlatacağız...

DÜNYADA DA KAFKASLI

2006 Kafkaslı'nın "Altın Yılı" oldu diyebiliriz... 28 yarış; 17 birincilik, 4 ikincilik, 3 üçüncülük, 3 dördüncülük... Kazandığı koşulardan biri KV-8, diğer 16'sı grup ve bunlardan 5'i de grup 1 mücadeleler. Dünya Arap Atı Organizasyonu (WAHO), 2006'da Türkiye'de yılın atı olarak onu onayladı ve böylece Kafkaslı'nın bilinirliği uluslararası arenaya taşındı.

2007 yılına iyi başlayan Kafkaslı, sezon ortalarında eski gücüne ulaşıp, Guinness Rekorlar Kitabı'nı zorlarcasına, 82 günde 7 açık koşu kazandı. G3 Süleyman Çelebi, G2 İFAHR, Ali Rıza Bey, Kosova, Dumlupınar, Anadolu Tarım İşletmesi ve G1 Velifendi Koşusu birincilikleri peşe peşe geldi. Şampiyonu çok sık koştuğu için eleştirilen Remazan Kaya, "Kafkaslı'nın kazandığı parayı diğer 300 atımız yiyor" diyerek, onun ekürü finansmanındaki rolünü de vurguluyordu. Babasının vefatında kaç at kaldığını sordumuz oğlu Ahmet Kaya; "Rahatsızlandığı dönemde, hemen hemen 1000 atımız vardı. Bunların 130, 140'ı Bulgaristan'da diğerleri Türkiye'deydi. Babamın hobi amacıyla baktığı atları da vardı. Emekliye ayrılan birçok atı, kötü kullarılar diye güvenmediği yerlere vermiyor, "Ben onun yemini, suyunu veririm" diye elinde tutuyordu diyor.

AT YARIŞI

2007 yılındaki 80 günlük "mini" devriâlem sonrası, hiç kazanmadığı G1 Malazgirt Koşusu'nda sallanıp, G1 Türk Silahlı Kuvvetleri ve G2 Karacabey Tarım İşletmesi Koşusu birincilikleri ile gelen sezon finali.

Kafkaslı 2008 sezonuna da kaldığı yerden başladı. Tümü grup koşular olmak üzere, ilk 8 yarışta 6 birincilik. G1 TBMM, G1 Tarım ve Orman Bakanlığı, G2 Ali Rıza Bey, G2 Anadolu Tarım İşletmesi koşularını bu süreçte kazandı. G1 Malazgirt Koşusu 5.'liği sonrası, 8 grup koşuda 4 birincilik, 4 ikincilik. Böylece sezonu 10 birincilik, 4 ikincilik, 1 dördüncülük ile noktalyordu.

GELGİTLER YAŞANAN 2009

Kafkaslı ve **Remazan Kaya**, 2009'da iniş çıkışlar yaşadı. Adana, İzmir, Bursa, Ankara ve İstanbul olmak üzere 5 farklı hipodromda 24 yarış koştu. Bunların 12'si çim pistteydi. 9 birincilik, 6 ikincilik, 5 üçüncülük elde etti. 17 Mayıs günü İstanbul'da kazandı. G3 Nedim Ökmen Koşusu sonrası 21 Mayıs'ta İzmir'de G3 Hasan Tahsin Koşusu'nu da kazanıp, 28 Mayıs günü Bursa'da G3 Orhan Gazi Koşusu'nu Turbo'nun ardında 2. tamamladı. Hasan Tahsin Koşusu sonrası yapılan şüpheli madde testi pozitif çıkınca diskalifiye edildi. Orhan Gazi Koşusu testlerinde sorun yoktu ama kurallar gereği bu yarıştan da diskalifiye edildi.

At yarışları yasasındaki **"ilk kez dopingli olduğu tespit edilen at, kayıtlı olduğu koşudaki birincilik ikramiyesinin üç katı tutarındaki para cezasının, at sahibi veya at sahibi vekili tarafından yarış müessesesine nakden ve bir defada ödenmesi halinde koşulara katılır"** hükmü, Kafkaslı'nın 13 Haziran'da koşulacak G1 Tarım ve Orman Bakanlığı Koşusu'na katılmasına olanak sağlıyordu. 75 bin lira olan Hasan Tahsin Koşusu birincilik ikramiyesinin üç katı, 225 bin lira ödenerek safkanın pistlere dönmesi sağlandı.

Kafkaslı 2006 ve 2008 yıllarından sonra Tarım ve Orman Bakanlığı Koşusu'nu 3. kez kazanıyordu. Anımsatmak için söylüyorum. Deyim yerindeyse, 2007 yılı Tarım ve Orman Bakanlığı Koşusu, Kafkaslı için, **"vardı da koşmadık mı"** yılı gibi oldu. Aslında yıllık programda vardı ama koşulmadı. Arap atçıları, 2005 yılında 3 yaşlı olarak sahaya gelen Çetin'in, safkan Arap atı özellikleri taşımadığını iddia ederek pedigrisinin iptalini istiyorlardı. 2006 yılında koşturmayan Çetin için, YKK ve Bakanlığa yapılan başvurularından somut bir sonuç alınamadı. Çetin 2007'de sahaya döndü ve o yılki adıyla G1 Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Kupası olan koşuya diğer 8 safkanla birlikte kayıt oldu.

Koşuya kayıtlı diğer atların sahipleri, protesto amacıyla bu yarış koşturmayacağına karar alıp, jockey deklareleri yapmadılar. Bu

KAFKASLI 2008 SEZONUNDA, TÜMÜ GRUP KOŞULAR OLMAK ÜZERE, İLK 8 YARIŞTA 6 BİRİNCİLİK, G1 TBMM, G1 TARIM VE ORMAN BAKANLIĞI, G2 ALİ RIZA BEY, G2 ANADOLU TARIM İŞLETMESİ KOŞULARINI BU SÜREÇTE KAZANDI. SEZONU 10 BİRİNCİLİK, 4 İKİNCİLİK, 1 DÖRDÜNCÜLÜKLE NOKTALADI.

durumda

Çetin'in dışında koşacak at kalmadı. YKK koşunun ileri bir tarihte ertelenmesine karar verdi ama koşulmadı. 2010 yılına kadar pistlerde kalan Çetin'in adına Bakanlığın soy kütüğü ve at sorgulama kayıtlarında rastlanmıyor. 1948 yılından beri Bakanlık adına aralıksız düzenlenen koşu, 74 yıllık süreçte sadece bir kez, bu nedenle koşulamadı. O yarışa kayıtlı safkanlar arasında Kafkaslı da bulunuyordu.

KAFKAS ŞAHI

2009 yılı **Remazan Kaya Ekürisi** için maceralı geçmeye devam etti ve bunlara 5 Ekim Pazartesi tarihi de eklendi. O gün, Karacabey Tarım İşletmesi'nin 2007 doğumlu 18 erkek tayı Veliefendi Hipodromu'nda satılacaktı. Remazan Kaya'nın bu satışta odaklanacağı isim, elbette ki Kafkaslı'nın ana baba kardeşi Kafkas Şahi olacaktı. Satıştaki ilk tay Münifehan'ın fiyatı 190 bin liraya ulaştı. Sıra Çaş'ın dört tayına gelmişti. All Most'tan olan yavrusu Hasanalp'i **Engin Sezen** 206 bin liraya aldı ve bu tay, satışın en pahalı ismi oldu. Za

AT YARIŞI

KAFKASLI YARIŞ YAŞAMINI 2010 YILI CUMHURİYET KOŞUSU İLE NOKTALADI. TALİHSİZ BİR RASTLANTI İLE ŞAMPİYON TURBO DA AYNI KOŞUDA PİSTLERE VEDA EDİNCE, ARAP ATI YARIŞÇILIĞIMIZ YILDIZ SIKINTISI ÇEKMEYE BAŞLADI. REMAZAN KAYA 'KAFKASLI'NIN KOŞUDAN ÖNCE SORUNLARI VARDI' DİYOR. KEŞKE O YARIŞI HIÇ KOŞMASAYMIŞ.

ten, önceki yıllarda da All Most yavruları; Acartay, Acarbey ve Yamaner de en yüksek bedeli veren Engin Sezen'in olmuştur.

Sıra Caş-Malike 18 orijinli, Kafkaslı'nın kardeşi Kafkas Şahı'ndaydı. Bundan sonraki gelişmeleri olayları yaşayanlardan öğreniyoruz. **Remazan Kaya'nın oğlu Ahmet Kaya:**

"Bu tayın da, Kafkaslı gibi veteriner raporu vardı. Satış komisyonu tay için öngördüğü satış bedelinin 200 bin lira olduğunu söyledi. Babam bu parayı kabul edip, tayı aldı ama komisyon satıştan vazgeçti. Kafkas Şahı daha sonra yeniden satışa getirildi ve Talip (Öztürk) Abi aldı diye biliyorum. Babam, tayın satışından vazgeçildikten sonra ikinci defa getirildiğinde, alıcı olmadı."

TİGEM yetkilileri, **Remazan Kaya'nın** bu tayı Kafkaslı'ya benzer biçimde satın almasının kendilerini zor duruma düşürür diye mi düşündüler?

Yoksa fakülte raporlarına göre hayli kusurlu olan bir safkanın satışının yaratacağı sorunlardan mı çekindiler? Bunu bilemeyiz ama sonrasını **Talip Öztürk**'ten öğreniyoruz:

"Remazan Kaya'nın bu tayı aldığı zaman bir şeyler yaşadığını duydum. Hara ilgilileri, raporda yazan sorunların çoğunun hallolduğunu ve tayı 350 bin liraya vereceklerini söylediler. Kabul edip, aldım. Aldım ama tay felaket durumda. Raporda yazanlardan çok daha fazla kusurları var. Haraya başvurarak, Tay raporda yazandan da, bana söylenenlerden de çok daha kötü durumda olduğu için geri almalarını istedim. Bunlar geçmişten gelen kusurlardı, bizdeyken olmasına imkan yoktu. Kabul edip, geri aldılar."

Kafkas Şahı bu karmaşık trafik sonrası yarış koşmadan TİGEM'in aygır kadrosuna katıldı. Yavrularından Egeberk; G1 İstiklal Savaşı, G2 Aziziye, Mohaç ve SAAYSD, G3 N.F.Kısakürek, A3 Ankara Vali Koşusu birinciliklerinin yanı sıra G1 Çanakkale ve G1 Hatay Koşusu'nu da 2. tamamlayarak 2018 yılına damga vuran Arap tayları arasına girdi.

İKİ ŞAMPİYON BİRLİKTE VEDA EDİYOR

Kafkaslı yarış yaşamını, **Selim Kaya'nın** söz ettiği 2010 yılı Cumhuriyet Koşusu ile noktalandı. Talihsiz bir rastlantı ile Şampiyon Turbo da aynı koşuda pistlere veda edince, Arap atı yarışçılığımız "yıldız" sıkın-

"benden bu kadar" der gibi koştu. Yürüye- rek tamamladığı G2 Dumlupınar Koşusu, **Selim**'le de son yarışı oldu. Daha az koşturulabilir miydi? Evet... Koşacağı yarışlar daha özenle seçilip, birincilik, ikincilik oranları artırılabilir miydi? Evet...

Son yıldaki tüm bu olumsuzluklara

karşın, 21 kez start alıp, 7 birincilik, 3 ikincilik, 4 üçüncülük, 3 dördüncülük elde etti. 63 yıllık Tarım ve Orman Bakanlığı Koşusu'nu bir kez daha kazanarak, bu yarış 4 yıl art arda kazanan ilk safkan oldu. Yarış yaşamının finali ve hiç kazanamadığı Cumhuriyet Koşusu'nu, önceki yıllarda 4 kez koşup, 2006'da Şilan'a, 2008'de Ayabakan, 2009'da Özhaber'e geçilerek 2., 2007 yılında da İzbatur ve Dayıbey'in ardında 3. tamamlamıştı.

Yarışseverler onu, sadece şampiyon bir safkan olduğu için değil, verdiği güvenden dolayı da seviyorlardı. **"Kafkaslı bugün, nasıl koşacak"** diye düşünmezdimiz. Bilirdiniz ki sonuna kadar mücadele edecek. Kaybettiği koşulardan sonra bile **"helal**

olsun" diye pistlerden uğurlandığı yarışlar olmuştur. Adana, İzmir, Bursa, Ankara, İstanbul, her yerde koştu... Kum pist, çim pist, sentetik kum pist, her pistte kazandı... Kafkaslı'dan sonra şampiyonlar geldi ve yenileri de gelecek ama onun yeri başka.

KAFKASLI HARADA

TİGEM, Kafkaslı ve Turbo gibi iki büyük şampiyonu da aygır kadrosuna katmak için hemen girişimlere başladı. Anlaşma sağlanarak Turbo satın alındı ve Remazan Kaya ile masaya oturuldu. Taraflar fiyatatta anlaşamadı. Bunun üzerine para artı, her yıl belli sayıda aşım hakkının tartışıldığı ama bu kez de aşım sayısında uzlaşma sağlanamadı. Kafkaslı, **Remazan Kaya**'da kaldı ve 2011 sezonunda, TJK Mahmudiye Pansiyon Harasında misafir aygır olarak, aşımına başladı. 10 bin lira bedelle 79 aşım yaptı, 72 yavrusu oldu. İlk jenerasyon

tısı çekmeye başladı diyebiliriz. **Remazan Kaya**, Cumhuriyet Koşusu'na gerektiği gibi hazırlanamadıklarını söylüyor:

"Koşudan önce Kafkaslı'nın sorunları vardı. O yarış, hiç kenter yapmadan, antrenman yapmadan koşmuştuk. Havuzda antrenman yaptırmıştık ancak o da yeterli olmadı. Yarışta da zorlanınca koşuyu tamamlamadı."

Keşke o yarış koşmasaymış... Bu hüznü bir veda olmuş ve **"o bildiğimiz"** Kafkaslı gibi koşuyu tamamlayamamıştı. Kafkaslı, yılsonu Veliefendi Hipodromu'nda yapılan jübile ile pistlere ve bizlere veda etti. 2010'da yılların yorgunluğu ve yaşadığı sorunların bıraktığı izler, artık yarışlarına yansımaya başlamıştı. Kazandığı koşularda bile, **"eski"** Kafkaslı kadar güçlü görünmüyordu. Örneğin sentetik pistteki G2 Plevne ve G1 Malazgirt koşularında

AT YARIŞI

yavrularından Amankaya ve My Sultan'ın kazançları 1 milyon lira barajını aştılar.

2012 yılında **Remazan Kaya**'nın Şanlıurfa'daki çiftliğinde 10 bin lira bedelle aşımara başladı ama ölümü nedeniyle yaklaşık 25 yavru alınabildi. Hemen hemen her şampiyonun yarış hayatı sonlanırken ya da ölümlerinde "keşkeler" sıralar dururuz. Kafkaslı için de böyle... Keşke TİGEM aygırı olarak daha konforlu, daha uzun ve daha verimli bir hayat sürebilseydi...

HEDEF ULUSLARARASI ATÇILIK

Remazan Kaya'yı, Şanlıurfa'dan gelip, her geçen gün ekürisini büyüten bir Arap atçısı olarak anıyoruz. Gün geçtikçe ekürinin safkan sayısı tahmin edilemeyecek boyutlara gelmişti. Remazan Kaya sahaya ısındıkça, yarış ve yetiştiriciliğin yanı sıra atçılık politikaları, uluslararası Arap atçılığı ile de ilgilenmeye başladı. Örneğin; Kafkaslı'yı Dubai'ye götürmek için girişimlerde bulundu ama bazı yıllar bürokrasiyi aşamadı, bazı yıllar da davet almadıkları için gidemedi. Gerçi bunlar, onu hayallerinden vazgeçirecek engeller değildi...

Yurt dışından aldığı atları başta Fransa olmak üzere, ülkemizdeki uluslararası koşullar ve başka ülkelerdeki yarışlarda görmeye başladık. Ekürinin yurt dışındaki atlarından 51 Fransa'da defalarca koştu. Aralarında en başarılı görünen Mouheeb, 2015 ve 2016 yıllarında G2 Ali Rıza Bey koşularını

kazandı. 2015 G1 Malazgirt Koşusu'nda da 2. oldu. Baden Baden'de de koşan Mouheeb, Toulouse ve Longchamp'taki G2 ve G1 koşulara Barış Kurdu ve Mehmet Kaya ile katılmıştı. Remazan Kaya'nın yetiştiricilik yaptığı Bulgaristan'da çok sayıda atı vardı. Atların yurt dışına giriş çıkışı için Çerkezköy'de karantina ahırları oluşturmuştu. Hani yıllar önce, "Kafkaslı'nın kazandığı parayı 300 atımız yiyor" demişti ya, bu büyümeden sonra, 3 Kafkaslı olsa bile masrafı karşılayamazdı.

SAAYSD başkanlığına karar verdiği zaman kardeşi **Selim Kaya**'ya; "**Arap atçılığı için bir şeyler yapmam lazım. Eksiklikler var. Benim de güzel planlarım, hedeflerim var**" diyordu. Neydi bu hedefler? Gerçekleştirmek istediklerinin ipuçlarını, son yıllardaki yurt dışı seyahatlere birlikte çıktığı **Mehmet Marangoz**'dan öğreniyoruz:

"Remazan Kaya yurt dışında konferans ve festivallere davet ediliyor, İFAHR ve WAHD toplantılarına da ücretini ödeyerek katılıyordu. Gittiği yerlere buradan Arap atı katalogları götürüp dağıtır, insanlarla iletişim kurar, padoğa girip atları tepeden tırnağa inceler, sorular sorardı."

Yurt dışında Türkiye'nin en tanınmış Arap atçısıydı diyebilirim. Çünkü her konferans ve satışa gidiyor, yurt dışından at alıyordu. Katar'dan, Fransa'dan at aldı. Suudi Arabistan'da satışa katıldık ama alama-

2012 YILINDA REMAZAN KAYA'NIN ŞANLIURFA'DAKİ ÇİFTLİĞİNDE 10 BİN LIRA BEDELLE AŞIMARA BAŞLADI AMA ÖLÜMÜ NEDENİYLE YAKLAŞIK 25 YAVRU ALINABİLDİ. HEMEN HEMEN HER ŞAMPİYONUN YARIŞ HAYATI SONLANIRKEN YA DA ÖLÜMLERİNDE 'KEŞKELER' SIRALAR DURURUZ. KAFKASLI İÇİN DE BÖYLE... KEŞKE TİGEM AYGIRI OLARAK DAHA KONFORLU, UZUN VE VERİMLİ BİR HAYAT SÜREBİLSEYDİ.

dık. Bir sezon Bulgaristan'daki atlarını Fransa'da koştu. Yarış programındaki Arap atlarının sahipleri genellikle şeyhlerdi. Onların arasında Remazan Kaya yazması, Urfa'dan çıkıp Türk Atçılığı üste tasımak ona gurur veriyordu.

Örneğin Mouheeb ile Longchamp'ta G1 Arabian World Cup koşması en mutlu olduğu günlerden biriydi... TİGEM Başkanı Halis Bilden, TJK Başkanı Yasin Kadri Ekinci ile birlikte padoğa Türk ekibi olarak girdiler. Buna vesile olduğu için gururlu ve sevinçliydi.

Remazan Kaya'nın hedefi, yurt dışında da en iyi Arap atçılardan birisi olmaktı. Amer, Manganate gibi baskın kan hatlarıyla, Türkiye'deki kan hatlarını birleştirerek üst düzey atlar elde edeceğine inanıyordu. Dışarıdan aldığı atlar, Bulgaristan'da yetiştiricilik yapması hep bu hedefe yönelik faaliyetleriydi.

Bu çok iddialı ve varılması "neredeyse" imkansız bir amaç... Ama bunu başarmak için elini taşın altına koymak başka bir şey.

